

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/41/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200625
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200625.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a sudcov Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: V. D., bytom V. XXX/XX, I. T., právne zastúpeného Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100902/12534/2014/CI zo dňa 27. februára 2014, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2014-44 zo dňa 06. februára 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2014-44 zo dňa 06. februára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/12534/2014/CI zo dňa 27. februára 2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) odvolaniu žalobcu nevyhovел a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 1096272/1/549433/2013 zo dňa 15. novembra 2013, ktorým tento žalobcovi určil základ spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 v množstve 628,80 kg tabaku a vyrubil spotrebnú daň z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 40.283,60 €, ktorú Colný úrad Prešov určil podľa pomôcok. Zároveň vyslovil, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov (ďalej len „zákon č. 106/2004 Z. z.“) v znení platnom a účinnom v čase vzniku daňovej povinnosti a podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. je osobou povinnou platiť daň.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom. Konštatoval, že dôvodom, pre ktorý bolo vydané Colným úradom Prešov rozhodnutie o vyrubení spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 48.283,60 € bola tá skutočnosť, že daňovému subjektu vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov za uvedené zdaňovacie obdobie 15.02.2008 podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. a v spojení s § 12 ods. 2 písm. a/ je osobou povinnou platiť daň, nakoľko mu táto povinnosť vyplýva z § 13 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z. z., v zmysle ktorého ustanovenia je povinný daňový dlžník podať colnému úradu daňové priznanie do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vyslovil, že k uvedenému záveru dospel na základe obsahu administratívneho spisu, hlavne zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 15. februára 2008, ako aj z rozhodnutí o zabezpečení zo dňa 28. februára 2008 a 25. decembra 2011, z rozhodnutia o prepadnutí zo dňa 30. mája 2012 a napokon aj z výzvy na podanie daňového priznania a zaplatenie dane Colného úradu Prešov zo dňa 08. augusta 2012 a oznámenia daňového subjektu zo dňa 22. augusta 2012. Ďalej uviedol, že podstatou vydania samotného rozhodnutia o vyrubení spotrebnej dane z tabakových výrobkov bolo oznámenie o určovaní dane podľa pomôcok vydaného colným úradom dňa 23. januára 2013, ktorým oznámením správca dane daňovému subjektu, tzn. žalobcovi jednoznačne oznámil, akým postupom bude ďalej postupovať pri vydaní samotného rozhodnutia na základe určenia dane podľa pomôcok. Pri určení dane podľa pomôcok vychádzal správca dane z protokolu o určení dane podľa pomôcok, z ktorého napokon vychádzal aj súd prvého stupňa pri svojom závere, ako aj z rozhodnutí správnych orgánov a to Colného úradu Prešov a rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo napadnuté podanou žalobou.

Mal za to, že uvedenými listinnými dôkazmi, ktoré boli podstatou vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného, bolo jednoznačne preukázané, že u žalobcu vznikla daňová povinnosť podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. účinného k 31. decembru 2008, pričom podľa tohto zákonného ustanovenia daňová povinnosť vzniká dňom zistenia tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo nachádzali u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ak táto právnická alebo fyzická osoba nevie preukázať pôvod, alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nenakladá s tabakovými výrobkami ako vlastnými. V spojitosti s uvedeným krajský súd poukázal na obsah § 11 ods. 3 cit. zákona, pričom za takýto deň považoval rovnako ako colný úrad deň 15. február 2008.

Zároveň označil za nesporné, že žalobcovi za zhabaný tabak v celkovom množstve 628,80 kg vznikla daňová povinnosť, nakoľko žalobca preukázal vlastnícke právo k týmto tabakovým výrobkom resp. k tabaku. Ďalej uviedol, že z tohto dôvodu je daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 11 ods. 2 zákona č. 106/2004 Z. z., pretože ako fyzická osoba nevedel preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod, resp. spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov, ktoré boli u neho zistené.

Stotožnil sa s názorom colného úradu, že daňový dlžník podľa § 13 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z. z. je povinný podať colnému úradu daňové priznanie do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Následne dal do pozornosti, že v súlade s § 13 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z. z. správca dane žalobcu vyzval písomnou výzvou zo dňa 08. augusta 2012 na podanie daňového priznania a na zaplatenie dane listom č. 9006272/1/1116924/2012, ktorý mu bol doručený dňa 20. augusta 2012. Na to listom, doručeným Colnému úradu Prešov dňa 23. augusta 2012 žalobca oznámil, že výzvu colného úradu s poukazom na § 165 daňového poriadku považuje za nedôvodnú a nezákonnú a zároveň poukázal na to, že nie je a nebolo jeho povinnosťou podať daňové priznanie, pretože tovar nadobudol v súlade s platnými predpismi a všetky obchodné operácie boli riadne zaúčtované.

Ďalej konštatoval, že na základe uvedenej skutočnosti podľa § 148 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku správca dane zistil základ dane a určil daň podľa pomôcok, ktoré mal k dispozícii, a ktoré si zaobstaral

bez súčinnosti s daňovým subjektom. V súlade s § 49 ods. 1 daňového poriadku následne správca dane vyhotovil Protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručil žalobcovi, ku ktorému sa mal vyjadriť, resp. tento prerokovať dňa 04. novembra 2013, na ktorého prerokovanie sa však nedostavil tak žalobca, ako ani jeho právny zástupca.

Krajský súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nakoľko boli splnené podmienky pre určenie dane podľa pomôcok, správca dane Colný úrad Prešov vyrubil správne žalobcovi základ spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 40.283,60 € v súlade s vyššie cit. zákonnými ustanoveniami tak zákona č. 106/2004 Z. z., ako aj v súlade s ustanoveniami daňového poriadku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2014-44 zo dňa 06. februára 2015 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 1100902/12534/2014/CI a vec mu vráti na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietal, že určovanie dane podľa pomôcok predstavuje „náhradnú metódu“, ktorou sa v samostatnom konaní zisťuje základ dane a určuje sa výška dane. V tomto konaní je správca dane povinný ustáliť, či tovar je predmetom dane, a aké je jeho množstvo pre určenie základu dane a vypočítania výšky dane pri použití správnej sadzby dane. Súdu prvého stupňa vyčítal, že v danej veci sa zaoberal iba skutočnosťou, či boli splnené zákonné podmienky na určovanie dane podľa pomôcok, avšak samotnému procesu sa i napriek námietkam žalobcu nevenoval a na námietky žalobcu týkajúce nezákonnosti samotného procesu určovania dane podľa pomôcok nijako nereagoval, ani sa s nimi nijako nevysporiadal.

Opätovne namietal, že z tovaru, ktorý je predmetom tohto konania, nebola odobratá vzorka, čím podľa žalobcu správca dane opomenul podstatný a kľúčový dôkaz o predmete dane. Poukázal na skutočnosť, že v danej veci colníci Colného úradu Prešov vykonali daňový dozor kontrolou garáže súpisné číslo 5580 vo vlastníctve Q. C. a zistili, že sa v nej okrem iného má nachádzať tovar podliehajúci spotrebnej dani, a to igelitové vrecia v počte 20 ks s voľne loženým tabakom - 284,90 kg a 7 ks kartónov krabíc s voľne loženým tabakom - 343,90 kg. Preto namietal, že správca dane pre účely zistenia charakteru a identifikáciu tovaru zisteného v garáži č. 5580 použil vzorku odobratú z iného tovaru a z inej garáže č. 5401 patriacej úplne inej osobe (p. W.), a teda hoci výsledky analýzy vzorky z garáže p. W. vypovedajú o akomkoľvek zaradení tovaru, neznamená to, že táto analýza sa vzťahuje aj na tovar z garáže p. C., a teda touto analýzou „inej“ vzorky nemožno vykonať dokazovanie vo vzťahu k tovaru, ktorý je predmetom tohto konania. Za nesprávny označil záver žalovaného, že vo všetkých prípadoch ide o tovar totožného charakteru, rovnakého pôvodu iba s rôznym miestom uskladnenia, z ktorého dôvodu colný úrad odobral na expertízne skúmanie iba vzorku z garáže so súpisným číslom č. 5401 X. W.. Mal za to, že ak v konkrétnom prípade vzorka tovaru chýba, chýba tým správcovi dane základný dôkaz o tom, či tovar je alebo nie je predmetom dane, z ktorého sa následne odvíja sadzba dane a jej správny výpočet. Súdu prvého stupňa vyčítal, že s touto námietkou sa nevysporiadal, pričom uvedené nesporne predstavuje výhodu pre žalobcu, na ktorú je nevyhnutné s poukazom na § 48 ods. 5 daňového poriadku prihliadať.

Následne namietal, že žalovaný v konaní neprihliadol na skutočnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, hoci v prípade určenia dane podľa pomôcok jednou zo základných podmienok je, že správca dane je povinný prihliadnuť na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené. Za takúto okolnosť mal absenciu odobratej vzorky z tovaru zaisteného v garáži č. 5580, a teda nemožnosť jednoznačne ustáliť tovar z pohľadu toho, či ide alebo nejde o tovar podliehajúci spotrebnej dani z tabakových výrobkov. Dodal, že správca dane naopak použil ako pomôcky na určenie dane pomôcky, ktorí svojím charakterom vôbec nie sú pomôckami spôsobilými privodiť jednoznačné určenie predmetu dane a už vôbec nie určenie výslednej dane, pretože podľa žalobcu pomôcky uvedené v bodoch 1. až 4. Protokolu o určení dane nie sú pomôckami na určenie základu dane a sadzby, ale ide o procesné úkony správcu dane, procesné rozhodnutia o zabezpečení a rozhodnutia o prepadnutí tovaru. V uvedenom postupe žalovaného videl porušenie § 48 ods. 5 daňového poriadku. Ďalej uviedol, že výsledky expertízy zo vzorky tovaru odobratého z garáže č.

5580 mali byť súčasťou daňového spisu a v prípade vedeného daňového konania bolo povinnosťou správcu dane oboznámiť daňový subjekt s pomôckami, ktoré použil pre určovanie dane, vrátane výsledkov expertízy vzorky a daňový subjekt mal mať možnosť sa k týmto pomôckam vyjadriť a vysloviť námietky.

Zároveň v namietanej skutočnosti, že z tovaru, ktorý je predmetom konania nebola odobratá vzorka, videl aj následok nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Zdôraznil, že ak rozhodnutie colného úradu neobsahuje žiadnu správnu úvahu týkajúcu sa námietky neexistencie vzoriek z odobratého tovaru, nie je takéto rozhodnutie schopné prieskumu v tom smere, že odvolací orgán nie je schopný preskúmať rozhodnutie v tom rozsahu, ako to požaduje daňový poriadok v § 74 ods. 5 v spojení s § 63 ods. 5. Mal za to, že takéto rozhodnutie je potrebné ako nezákonné zrušiť a v prípade vrátenia veci na ďalšie konanie uložiť prvostupňovému orgánu rešpektovať § 48 daňového poriadku a prihliadnuť na okolnosti svedčiacie v prospech daňového subjektu a s týmito sa riadne vysporiadať tak, aby prípadná daň bola určená dostatočne spoľahlivo. Tvrdil, že nakoľko žalovaný na námietku žalobcu týkajúcu sa nevysporiadania s námietkou neexistencie vzoriek nijako nereagoval, je potrebné považovať rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového colného úradu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 08. apríla 2015 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2014-44 zo dňa 06. februára 2015 v celom rozsahu potvrdil. Uviedol, že skutkové a právne okolnosti daňového prípadu uvádzané žalobcom v odvolaní v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný vyjadroval už v predchádzajúcich daňových konaniach a v konkrétnom súdnom spore v podobe písomných rozhodnutí, vyjadrení resp. priamo na súdnom pojednávaní vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. marca 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 106/2004 Z. z. daňová povinnosť vzniká aj dňom písm. a/ zistenia tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo sa nachádzali u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ak táto právnická osoba alebo fyzická osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 106/2004 Z. z. daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 11 ods. 2 je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá písm. a/ nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov u nej zistených, ktoré sa u nej nachádzajú alebo nachádzali, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis správneho orgánu druhého stupňa zistil, že Colný úrad Prešov vydal dňa 15. novembra 2013 rozhodnutie o vyrubení spotrebnej dane z tabakových výrobkov č. 1096272/1/549433/2013, ktorým žalobcovi určil zo základu dane, ktorým je množstvo 628,80 kg tabaku, daňovú povinnosť za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 40.283,60 €, podľa § 11 ods. 2 písm. a/ a § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., keď v zmysle § 13 ods. 3 cit. zákona si žalobca nesplnil povinnosť podať colnému úradu daňové priznanie, najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň. Základ dane určil v súlade s § 48 ods. 1 písm. a/, ods. 3 daňového poriadku na základe pomôcok, ktoré mal k dispozícii, a ktoré si obstaral bez súčinnosti daňového subjektu. Dôvodom vyrubenia spotrebnej dane z tabakových výrobkov bola skutočnosť, že žalobca v rozpore so zákonom č. 106/2004 Z. z. nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia

tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, ktoré u neho boli zistené dňa 11. februára 2008 kontrolou priestorov budovy - garáže súpisné číslo č. 5580 stojacej na parcele č. 3466, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia I. T., ktorej vlastníkom je Q. C..

Žalovaný prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu rozhodnutím č. 1100902/12534/2014/CI zo dňa 27. februára 2014 potvrdil a odvolaniu žalobcu nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje z odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2014-44 z 06. februára 2015, nakoľko ho považuje za vecne správne. Na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza:

Daňová povinnosť žalobcu, vznikla dňom zistenia tabakových výrobkov, pretože žalobca ako fyzická osoba nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom č. 106/2004 Z. z., pričom v zmysle jeho ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a/ nebolo relevantné, či nakladal s tabakovými výrobkami ako vlastnými, keď tieto skutočnosti zistil colný úrad.

V predmetnej veci Colný úrad Prešov dňa 15. februára 2008 zistil, že žalobca vlastní tabakové výrobky v celkovom množstve 628,80 kg, ktorých pôvod v súlade s § 14 ods. 4 zákona č. 106/2004 Z. z., nevie preukázať.

Zákonodarca v § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. kladie dôraz nielen na slová nevie preukázať, ale aj na slová „v súlade s týmto zákonom“, pričom je potrebné ich chápať a vykladať neoddeliteľne, pretože jedno bez druhého nemôže existovať. Obidve podmienky („nevie preukázať“ „a v súlade so zákonom“) musia byť dodržané kumulatívne (súčasne), preto ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená, nemožno hovoriť o preukázaní pôvodu a spôsobu nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom 106/2004 č. Z. z. Preto žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť spotrebnú daň z tabakových výrobkov, ktoré vlastnil v množstve 628,80 kg, podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. v deň, keď colné úrady túto skutočnosť zistili (15. februára 2008). Od tejto skutočnosti sa odvíja aj posúdenie otázky možného oslobodenia žalobcu od platenia spotrebnej dane. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že je nesporné, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. Žalobca v danom prípade opomenul splnenie povinnosti podať daňové priznanie a listom, doručeným správne orgánu prvého stupňa dňa 23. augusta 2012 mu oznámil, že jeho výzvu na podanie daňového priznania a zaplatenie dane pokladá za nedôvodnú a nezákonnú, že nie je jeho povinnosťou daňové priznanie podať, nakoľko tovar nadobudol v súlade s platnými predpismi a všetky obchodné operácie boli riadne zaúčtované. Správca dane teda postupoval správne, keď v súlade so zákonom č. 106/2004 Z. z. a daňovým poriadkom vydal rozhodnutie o vyrubení spotrebnej dane z tabakových výrobkov, ktorým žalobcovi určil základ dane a daň mu aj vyrubil. Vydaniu rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu predchádzali rozhodnutia o zabezpečení tovaru č. 12142/2008-6291 zo dňa 28. februára 2008 a č. 33377/2011-6291 zo dňa 25. decembra 2011 a rozhodnutie o prepadnutí tovaru č. 9006291/1/995973/2012 zo dňa 30. mája 2012.

Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvého stupňa sa v danej veci zaoberal iba skutočnosťou, či boli splnené zákonné podmienky na určenie dane podľa pomôcok, avšak opomenul námietky žalobcu, týkajúce sa zákonnosti samotného procesu určenia dane podľa pomôcok, odvolací súd zdôrazňuje, že práve pri takomto určení daňovej povinnosti podľa pomôcok, správne súdy preskúmajajú v prvom rade, či boli splnené zákonné podmienky pre takýto postup daňových orgánov. Navyše z administratívneho spisu, ani z obsahu žaloby nemal odvolací súd preukázané, že by správne orgány postupovali pri určení dane v rozpore so zákonom.

Nemohol prihliadnuť ani na odvoláciu námietku žalobcu, že z tovaru, ktorý je predmetom tohto konania, nebola odobratá vzorka, čím podľa žalobcu správca dane opomenul kľúčový dôkaz o predmete dane. Zároveň sa odvolací súd nestotožňuje s názorom žalobcu, ktorý za nesprávny označil záver žalovaného, že „vo všetkých prípadoch ide o tovar totožného charakteru, rovnakého pôvodu iba s rôznym miestom uskladnenia, teda colný úrad odobral na expertízne skúmanie iba vzorku z garáže so súpisným číslom č.

5401 vlastníka X. W.“. Odvolací súd má za to, že práve citovaný záver žalovaného, ktorý vyslovil na námietku žalobcu vznesenú v daňovom konaní, v plnej miere odôvodňuje správnosť postupu správcu dane, ako aj žalovaného a správne poukazuje na dôvod, pre ktorý nebolo potrebné odobrať vzorku z tovaru vo vlastníctve žalobcu. Rovnako tak konštatuje, že výsledok skúmania vzorky z tovaru žalobcu nepredstavuje skutočnosť, z ktorej by vyplývala výhoda pre daňový subjekt v procese určenia dane podľa pomôcok, a to práve z dôvodu, že ide o tovar totožného charakteru a pôvodu, hoci uskladnený na rôznych miestach. Uvedené taktiež nespôsobuje následok nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré tento podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnil zrozumiteľne a správne a vyjadril v ňom jednoznačný právny názor, ktorý podložil relevantnými právnymi normami.

Z týchto podstatných dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.